

USKON PERUSTUS

Joh. 10:22-32

22. Jerusalemissa oli talvisaikaan temppelin vihkimisen muistojuhla.
23. Kun Jeesus käveli temppelissä Salomon pylväikössä,
24. juutalaiset ympäröivät hänet ja tiukkasivat: "Kuinka kauan sinä pidät mieltämme jännityksessä? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan."
25. Jeesus vastasi: "Minä olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, joita minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta.
26. Te ette usko, koska ette ole minun lampaitani.
27. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.
28. Minä annan heille iäisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.
29. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkein suurin, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.
30. Minä ja Isä olemme yhtä."
31. Juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääkseen häntä.
32. Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä. Mikä niistä antaa teille aiheen kivittää minua?"

Mihin uskosi nojaa?

Sunnuntaimme aihe on uskon perustus. Jokaisten ihmisen elämää määrää se, mihin hän uskoo. Jos uskot itseesi, elät itseäsi varten. Jos uskot Jeesukseen, elät Häntä varten. Meidän käytöksemme ja tavoitteemme määrää uskomme ja vakuutuneisuutemme kohde ja sisältö. Siksi on äärimmäisen tärkeätä kysyä, millä perusteella uskot sen, mitä uskot. Mihin uskosi oikein nojaa?

On paljon kyllä niitä ihmisiä, joiden uskolla ei ole mitään muuta perustaa kuin se, että he haluavat uskoa jotain. Usein tällaiset ihmiset vetoavat siihen, että kun oikein uskoo asiaansa, niin mahdotonkin tulee mahdolliseksi. Tällainen usko ei kuitenkaan ole kristillistä uskoa. Elämän todellisuutta ei kestä usko, jonka uskon kohde ja perusta on valheellinen.

Moni perustaa oman uskonsa myös tunnelmiinsa ja kokemuksiinsa. Niin kauan kuin tunnelmailmasto saadaan pysymään toivottuna jaksetaan uskoa, mutta kun tunteet ovat poissa, masennutaan ja joudutaan epäuskon syövereihin.

Sanaan perustuva usko

Kristillinen usko ei perustu toiveisiin eikä hyviin tunnelmiin, vaan Jeesuksen tekoihin ja sanoihin. Usko merkitsee Jeesuksen sanojen ja lupauksen vastaanottamista ja niihin turvautumista silloinkin kun inhimilliset toiveet ja tunteet puhuisivat sitä vastaan. Usko ottaa Jeesuksen sanan vastaan totuutena silloinkin, kun se ei kykene ymmärtämään Jumalan ajatuksia ja tekoja. Usko valitsee siis pitäytymisen Jumalan Sanan totuuteen ja hylkää valheena jokaisen ajatuksen, mieliteon, toiveen ja tunnetilan, jotka sotivat Raamatun selkeää Sanaa vastaan. Usko on selkeää asettumista Jeesuksen tekojen ja sanojen varaan.

Valheelliset odotukset ja perusteettoman uskon kiihko

Uskosi kestää vain silloin, kun sinä uskot totuuden. Valheen uskominen on ihmiselle kohtalokasta ja aivan erityisesti silloin kuin valhe näyttää erehdyttävästi totuudelta. Omat uskonnolliset, mutta Raamatun vastaiset mielikuvat Jumalasta ja Vapahtajasta ovat siksi kaikkein vaarallisinta valheen muotoa. Ellet ole valmis tarkistamaan omia käsityksiäsi Jeesuksen omalla sanalla ja Hänen Raamatussa ilmoitetuilla pelastusteeoillaan, olet suuressa vaarassa joutua samanlaiseen tilaan kuin ne ihmiset, jotka kiihtynein mielin ympäröivät Jeesuksen Jerusalemissa temppelin vihkimisen muistojuhlassa. He tarttuivat kiviin heittääkseen niillä, Jeesusta, mutta eivät lopulta kenneet siihenkään.

Näillä Jeesuksen piirittäjillä oli selkeä käsitys siitä, millainen Messiaan tuli olla. Heidän Messiaansa tuli olla vapauttajakuningas, joka toisi kansalleen poliittisen itsenäisyyden Rooman vallan ikeestä ja takaisi heille ajallisen menestyksen ja hyvinvoinnin.

He olivat ymmärtäneet Jeesuksen puheesta aivan hyvin, että Jeesus vaati heitä tunnustamaan itsensä heidän todelliseksi Messiaakseen. Jeesus oli edellä julistanut, että Hän on Hyvä Paimen ja Ovi sisälle Jumalan valtakuntaan. Jeesus oli julistanut, että Hän oli tullut antamaan henkensä lammastensa edestä ja antamaan heille todellisen ja iankaikkisen elämän. Jeesus oli lisäksi parantanut halvatun ja avannut sokean silmät. Jeesuksen ihmeteot olivat ilmeiset ja julkiset. He ymmärsivät, mitä Jeesus tarkoitti. Jeesus väitti ei vain olevansa Messias, vaan jopa Jumalan Poika, Jumalan vertainen.

He ymmärsivät kaiken tämän liiankin hyvin, mutta Jeesus ei kerta kaikkiaan vastannut heidän toiveitaan eikä odotuksiaan. Käsitykset Jeesuksesta jakoutuivat. Toiset sanoivat: "Jeesus on järjiltään!" Toiset taas kysyivät: "Miten Hän saattoi avata sokean silmät?"

Kuka on Jeesus?

Kiihtyneinä he ympäröivät Jeesuksen tarkoituksenaan saada Häneltä kiertelemätön vastaus: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan." Jeesuksen vastaus kuului: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä."

Jeesuksen vastustajat

Tänä aikana ei pidetä suotavana, että ihmisiä jaetaan sen perusteella, miten he uskovat, mutta Jeesuksen vastaus jakaa ihmiset kahteen ryhmään. Niihin, jotka eivät olle Hänen omiaan, ja niihin, jotka ovat Hänen omiaan. Jeesus osoittaa, että kysymys siitä, kuka Hän on, ei voi olla vain tiedon asia, vaan se koskettaa koko elämäämme. Et voi koskaan tulla tuntemaan Jeesusta Kristuksena - eli Herrana ja Vapahtajana - muuten kuin taivuttamalla sydämesi ja mielesi kuuliaseksi Hänen tahdolleen. Se tarkoittaa myös Sinun omia vääriä käsityksiäsi siitä, millainen Jeesus saa olla tai millainen Hänen pitää olla. Jos Sinun Jeesuksesi onkin itse rakentamasi mielikuva Jeesuksesta eikä Raamatun Jeesus, Sinun on nopeasti tehtävä parannus noista vääristä ajatuksistasi.

Taivuta sydämesi parannukseen

Jeesus osoittaa, missä Hänen vastustajiensa epäuskon ydin on. Se ei ole siinä, etteikö Jeesus olisi lukemattomia kertoja sanoillaan ja hyvillä töillään osoittanut, kuka Hän on. Herra on tehnyt parantavia ja pelastavia ihmetekojaan myös Sinun ympäristössäsi. Jeesus on Vapahtaja, Hän on Herra. Mutta Sinä et voi koskaan tästä tiedosta hyötyä, ellet tule syntisi tunnustaen ja niistä parannuksen tehden Hänen vapahdettavakseen ja ellet luovuta koko elämäsi, myös omia ajatuksiasi Hänestä, Hänen herruuteensa. Sinun on suostuttava siihen, että Herra saa päättää Sinun elämäsi asioista.

Jeesus haluamalla haluaa niiden pelastusta, jotka eivät vielä ole Hänen omiaan. Jeesus tahtoo pelastaa nekin, jotka vastustavat vielä Häntä pakenemalla vastuuta omista rikkomuksistaan, syyttelemällä muita, peittelemällä ja salailemalla. Tekstimme edellähän Jeesus sanoi: "Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen." (10:9).

Omatekoiset jumalat

Aivan niin kuin Jeesuksen ajan vastustajien tänäkin aikana vastustajien epäuskon ydin on siinä, että heitä ei miellytä sellainen Jeesus kuin Hän on. Jeesus vaatii tänäänkin meitä tekemään parannuksen synneistämme ja kuuliaisuutta omalle äänelleen. Tämän ajan ihmiset halusivat oman mielensä mukaisen jumalan. Jumalan, joka ajaisi heidän valtapyyteitään. Jumalan, joka ei vaadi mahdottomia. Jumalan, jonka voi komentaa apuun, silloin kun apua tarvitaan. Jumalan, joka olisi riittävän suurpiirteinen eikä välittäisi vähäisistä rikkomuksista. Jumalan, joka olisi lempeä Taivaan Taatto, joka ei pelottelisi ihmisiä hukkumisella tai rangaistuksella. Jumalan, jonka kanssa tulisi toimeen mukavasti synneistä parannusta tekemättäkin. Sanalla sanoen ihmiset halusivat ihmiskasvoisen jumalan, joka muistuttaisi mahdollisimman paljon heidän omaa peilikuvaansa.

Itsekorotus

Mutta tällaisessa omien jumalakuvien rakentamisessa tulee näkyviin myös epäuskon taustalla oleva hirvittävä ylpeys ja ihmisen itsekorotus: MINÄ PÄÄTÄN, MILLAINEN MINUN JUMALANI ON JA SAA OLLA. Suuri MINÄ on epäuskon olemus. Epäusko ei ole siis vain uskon puutetta, vaan oman pienen järjen ja tunteiden ja kokemusten korottamista Jumalan yläpuolelle. Mutta nämä itse tehdyt jumalat ovat kuuroja ja sokeita epäjumalia, omia mielikuviamme, jotka eivät hädän tullen apua anna, eivät vastaa ahdistetun huutoon eivätkä pelasta kuoleman kauhut kohdatessamme.

Tie Herran luo

Miten ihmisen on sitten mahdollista päästä Jeesuksen omaksi? Missä kulkee tie epäuskosta uskoon? Jeesuksen teot kohdattuaan epäilevä Tuomas polvistui Jeesuksen eteen ja tunnusti: "MINUN HERRANI, MINUN JUMALANI!" Tutki ja näe, mitä Herra Jeesus on tehnyt ja tekee tänään. Tunnusta sitten, että Sinä olet väärässä, Jeesus oikeassa. Pyydä anteeksi oma itsekorotuksesi, jossa mittasit kaikki asiat omilla kokemuksillasi. Nöyry Jeesuksen hallintavaltaan. Pyydä syntisenä Häneltä apua. Aseta Raamattu oman elämäsi mitaksi, äläkä mittaa omalla elämälläsi Raamattua!

Jeesus haluaa sanoa vastustajilleen tänäänkin: "Näe ylpeytesi! Nöyry ja katso minun hyviä tekojani! Kuuntele minun ääntäni!" Jeesuksen vastaus ei miellyttänyt Hänet ympäröineitä juutalaisia. He tarttuivat kiviin surmatakseen Jeesuksen - mutta eivät sitä

voineet vielä tehdä. Jeesus kävi ristille vasta Jumalan säätämänä aikana ja Jumalan ennakkopäätöksellä. Jeesusta ei saanut ristille ihmisten viha, vaan Hänen sanomaton rakkautensa ihmisiä kohtaan.

Mutta kohtalokasta on se, että tänäänkin Jeesuksen kutsu armoon ja pelastukseen voidaan hylätä. Hänet voidaan hylätä hymähdyksellä, kirouksin, vastaväittein tai myöntelemällä Hänen puheensa tosiksi, mutta sulkemalla silti niiltä sydän. Ethän Sinä vain ole työntämässä Jeesuksen kutsua luotasi.

Herran oman tuntomerkkejä

Jeesuksen vastaukseen sisältyy myös ihania sanoja omista lampaistaan. - He kuulevat Jeesuksen äänen. He tietävät, että Herra on oikeassa, Hän tekee parhaiten, vaikka me emme Häntä ymmärtäisikään. - He elävät Jumalan Sanasta. Heidän suurin ilonsa on saada viipyä Jeesuksen jalkojen juuressa Raamattua tutkien. - Jeesus tuntee heidät läpikotaisin. Heidän ei tarvitse peittää eikä salata mitään Häneltä. He kuulevat Jeesuksen äänen, koska he elävät läheisessä rukousyhteydessä Hänen kanssaan. - He seuraavat Jeesusta. He noudattavat Jeesuksen tahtoa, ovat kuuliaisimpia Raamatuin sanalle. Sana on heidän yläpuolellaan. Se on heidän ajatustensa, tunteidensa ja ymmärryksensä yläpuolella. Siksi Sana vapauttaa heidät, uudistaa heidät ja virvoittaa heitä.

Herran lahjat omilleen

Mitä Jeesus antaa omilleen? He omistavat iankaikkisen elämän. Iankaikkinen elämä alkaa jo täällä maan päällä. Se on laadultaan Jeesuksen ja Isän henkilökohtaista tuntemista ja se on kestoltaan iankaikkista. Kun se alkaa täällä ajassa, se jatkuu iankaikkisesti myös ajan rajan tuolla puolella. Jeesuksen oman elämä on Jumalan omaa elämää. Siksi se ei voi koskaan päättyä.

Jeesuksen oma ei voi ikinä hukkua. Valmistautuessaan kuolemaan he ovat täysin turvatut. Jeesus on ruumiillisella ylösnousemuksellaan kukistanut kuoleman vallan. Herran omalle ruumiin kuolema on vain nukahtamista, siihen ei sisälly enää mitään rangaistusluonnetta. Jeesus kärsi jo hänen kuolemansa. Se on jo takanapäin. Se päättyi Golgatalla. Herran oma ei ole näkevä mitään kuolemaa, vaan poisnukkumisessaan Herran ihanat kasvot. Hän tietää saavansa myös Jeesuksen ylösnousemusruumiin kaltaisen uuden ruumiin Jeesuksen toisessa tulemisessa. Uskovan kristityn hautajaiset ovat taivaaseen pääsyn riemujuhlat. Buddhalaiset hautajaiset ovat epätoivon ja lohduttomuuden juhla. Mutta kristilliset hautajaiset ovat Jeesuksen voiton juhlaa, taivaallisen toivon juhla.

Jeesuksen oma ei tarvitse pelätä pelastumisensa vuoksi. Pelastus ei enää riipu siitä, mitä me teemme tai yritämme. Herran oma saa levätä koko painollaan Jeesuksen kädessä, kädessä, joka lävistettiin hänen pelastamiseksi. Mikään mahti maailmassa, mitkään pimeyden voimat, kuolema eikä tuonela eivät voi riistää häneltä pelastusta.

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat."
(Room 8:1)

"Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai

nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niin kuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina". Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 8:35-39)

Herran omat saavat oppia vielä tuntemaan Jumalan suuruutta ja ihmeellisyyttä. He saavat oppia jotain Pyhän Kolmiyhteyden salaisuudesta. Jeesus ja Isä ovat yksi olemus, vaikka he ovatkin eri persoonia. Viime kädessä Herran oman pelastuksen varmuus lepää Pyhän Kolminaisuuden salaisuudessa. Jeesus ei ikinä petä omiaan. Isän suuruus on tae siitä, että Herran omat pääsevät perille kirkkauteen ylistämään Jumalan ääretöntä rakkautta.

Daikichin voitto

Lopuksi vielä yksi kysymys, joka monia uskoviakin vaivaa. Entä jos minä aivan viime hetkillä elämässäni kuitenkin romahdan pois Jeesus-yhteydestä. Jos uskoni silloin pottää? Jos kuoleman tuskissa sorrun vielä vaikka kiroilemaan ja Herraa pilkkaamaan. Jos kaiken lopuksi kuitenkin joudun hukkaan. Voiko olla varma, että kuoleman hetkelläkin testamentti on minuun nähden voimassa?

Kaksi ja puoli vuotta sitten minulle soitettiin, että 41-vuotias rouva, joka oli 5 vuotta aikaisemmin sairastunut vatsasyöpään, oli joutunut kolmannen kerran sairaalaan ja että hänelle olisi aikaa enää korkeintaan viikko tai kaksi. Edellisten kahden leikkauksen aikana Herra oli ihmeellisesti hoitanut häntä. Hän oli tullut uskoon, saanut Herralta rauhan ja hänet oli kastettu. Hän oli myös huolella valmistautunut omaa kuolemaansa ja taivasta varten. Hän oli laatinut mm testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja ainoa tyttärensäkin tulisivat kristityiksi ja pääsisivät samaan taivaaseen hänen kanssaan. Ja nyt oltiin sitten loppu suoralla. Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeenjäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Huolissani matkustin Tokioon asti häntä tapaamaan ja rohkaisemaan. Seuraavat kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoinkuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Hän vapautui myös kaikista epäilyistä ja rauha palasi. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan. Kun romahdus tulee, romahdammekin Jeesuksen ihmeellisiin käsiin. Tämä rouva sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan.

Yhteenveto

Oletko Sinä jo Herran oma vai vieläkö vastustat Hänen armokutsuaan? Jos vielä

vastustat, niin nöyry, tunnusta syntisi ja pyydä Häneltä armoa. Hän kuoli juuri Sinun tähtesi, että Sinä saisit elämän. Hän haluaa Sinun pelastustasi. Jos olet jo Herran oma, tunne, kuinka suuri on Herrasi ja kutsumuksesi Herran omana. Käy uudelleen omistamaan Herran armon rikkautta. Hän tuntee Sinut ja voi ja haluaa Sinua auttaa ja viedä syvemmälle itsensä tuntemiseen. Kerro myös muille Jeesuksen armosta.

Muita vaihtoehtoja ei ole. Joko olet Herran oma tai et. Varmistaudu asiasta! Se on elämäsi tärkein ja kiireellisin kysymys!